

r. 1789.

(Stanisław August Król)

Do Najj^ś... z okazji wspomnianych ognio w rocznicę
koronacji 25 Listop. 1789

DO
 N A Y I A S N I E T S Z E G O
STANISŁAWA AUGUSTA
 Y
 N A Y I A S N I E T S Z E J S E T M U I A C E J
 R Z E C Z Y - P O S P O L I T E J

Z OKAZYI WSPANIAŁYCH OGNIOW DANYCH,
 PRZEZ
 WIERNE MAJESTATOWI I RZECZPLITEJ
 STOŁECZNE MIASTO

S T A R A W A R S Z A W Ę

W DZIEŃ ROCZNICY KORONACYI J. K. MOŁOK.

D N I A 2 5 . L I S T O P A D A 1 7 8 9 . R O K U .

XVIII. 2. 194

KRÓLU! od roznieconych światł tysiąc tysięcy,
Gaśły Gwiazdy na Niebie, niknął blask Miesiąca,
Imię TWĘ, iak Ow niegdyś, gorzał nie bez cudu,
Krzak JEHOWY, gorzało na nadzieję LUDU.
Patrzałem, czy mi widzieć wszystkiego nie dały.
Was cnotliwych Polaków symbol *Orzeł biały*
Was Braci sprzymierzonych *Pogoń* godło boiu,
I Twój *Ciołek* znak, OJCZE, dobroci, pokoiu.
Nie mogłem i was z waszych nie uznać własności,
Płynące na powszechność WISŁO! OBFITOŚCI!
Wszystkie te miłe sercu w obrazach przymioty
Wiodły mi na myśl bliski dla Polskiej wiek złoty;
Lecz w to się dłużej wpatrzę. Czegoż się wzrok cofa
Na widok rzeczy godney oczu filozofa,
Oczu człeka, Polaka i Chrześcianina.
Ktoż to w wolnym Narodzie kolano ugina?
Co za poważna samą prostotą MATRONA,
Wśród tylu wspaniałości iedna uniżona?
Kto tę radość powszechną, zdaie się, że zmniejszyła?
Męższ zrażać pokora z cnot nayszlachetniejszy?

(1)

KRÓLU

**KRÓLU! Stany! patrzajcie: oto ta Niewiasta,
Zapomniane tak dawno wiedzie przed WAS miasta:
Oto na zaszczyt wieku naszego, dwa wieki,
Idą po sprawiedliwość do WASZEY opieki:
Oto przed Oycem, oto przed bracią starszemi,
Brat młodszy, Obywatel wolney kłęka ziemi,
I mówi: Chcę wam oddać do powszechney składki,
Za dar dawney świetności, przemyśl i dostatki,
Oto mówi: iednemu, krwią, wiarą, ięzykiem,
Pozwolicie być choć w cząstce swobod uczestnikiem.
Oto Polak, (pobudka iestże świętszą iaka)
Smie Polaka zaklinać na imie Polaka,
Do tego, còż iuż dodać? — Bóg Wam refztę powi:
Sprawiedliwemu tylko sprzym Narodowi,
Tą cnotą krok uczynicie ku szczęściu i sławie,
A ia w wieki ie pomknę, i pobłogosławię:**

2966

F

XVIII. 2. 194